

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 159/2024
28.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Тајјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Данила Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр.103/22 од 19.04.2023. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.109/23 од 08.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 28. фебруара 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Данила Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр.103/22 од 19.04.2023. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.109/23 од 08.11.2023. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К бр.103/22 од 19.04.2023. године окривљени АА је, поред окривљеног ББ, оглашен кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара сваки, као и да Основном јавном тужилаштву у Мионици солидарно плате износ од 13.679,24 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.109/23 од 08.11.2023. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА – адвоката Данила Петровића и

браниоца окривљеног ББ – адвоката Милана Косановића, а пресуда Основног суда у Мионици К бр.103/22 од 19.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Данило Петровић, због повреде закона из члана 485. ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду одредаба члана 440. ЗКП, те на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да је првостепени суд приликом доношења одлуке ценио исказе ВВ и ГГ које су дали у својству осумњичених лица дана 26.12.2019. године и дана 27.01.2020. године, а на којима се одлука не може заснивати.

Међутим, супротно наводима захтева, правноснажна пресуда није заснована искључиво на овим доказима, већ је, како је то наведено на страни 4 став први првостепене пресуде, суд чињенично стање утврдио и из писаних доказа изведених у току поступка, медицинске документације, форензичких доказа, те из исказа сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ. Стога Врховни суд налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је нужно укидање правноснажних пресуда како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Данила Петровића у овом делу одбио као неоснован.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

У осталом делу, бранилац Данило Петровић поднетим захтевом указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да је у изреци на нејасан начин описано извршење предметног кривичног дела, те да у образложењу првостепене пресуде није наведено због чега суд не прихвата одбрану окривљеног АА, нити је образложено на који начин његова одбрана противречи осталим изведеним доказима. Надаље, бранилац указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да у конкретном случају

није на недвосмислен начин утврђено место извршења кривичног дела, нити којим опасним оруђем или другим средством је окривљени нанео повреде окривљеном ББ и полемисе са исказима саслушаних сведока уз сопствену оцену доказа и закључак да првостепени суд није извршио детаљну анализу осталих изведених доказа.

Најзад, бранилац у захтеву указује и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, наводима да је првостепени суд неправилно узео у обзир чињеницу да је окривљени раније осуђиван, јер је у односу на окривљеног наступила законска рехабилитација, а што евентуално може бити предмет разматрања у посебном поступку за рехабилитацију, а не у поступку по захтеву за заштиту законитости.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања односно повреде члана 440. ЗКП, нити због повреде одредаба члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца Данила Петровића у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић